

Sneeuwitje

En wie heeft er aan Sneeuwitje gevraagd of ze gelukkig was?

Wie heeft dat bedacht? Gelukkig? Omdat ze met een prins mocht trouwen? Denk je dat je daar gelukkig van wordt? Natuurlijk zei ze ja. Wat had ze anders moeten zeggen. Had ze bij die dwergen moeten blijven? Het zou me niets verbazen als dat 'ja' niets anders was dan een kuchje. Als er een stukje appel loskomt, moet je meestal wel even kuchen.

En op dat kuchje reageerden de prins en de dwergen met luid gejuich: 'Ze zegt jaaaaaaa!' Die prins was gewoon een man, hoor. En Sneeuwitje was toevallig wel het mooiste meisje van de wereld. Dat willen alle mannen wel, dat het mooiste meisje van de wereld naast ze loopt.

Dat mocht ze doen:

Naast hem lopen. Mooie behaajtjes aantrekken. De hele dag in dure jurken over marmeren vloeren lopen. Leuk. Niet te veel zeggen. Sssht... De prins wilde het beeld bewaren van het Sneeuwitje in de glazen kist. 'O wat is ze mooi. Als jij je mond houdt, kan ik geloven, dat jij bent, zoals ik wil dat jij bent. Wat ben je mooi!'

En wat had de prins te bieden?

Behalve behaajtjes en jurken en marmeren vloeren en kaviaar en oesters en Chinese vazen en... Hij ging nooit naast haar zitten alleen maar om naast haar te zitten. En als ze soms heel voorzichtig iets probeerde te zeggen, reageerde hij verbaasd:

'Maar Sneeuwitje toch. Je hoeft toch niets te zeggen?

Je hebt alles. En je hebt mij.' Ze had alles. En ze had hem. En wat dan nog?